

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 66.

Tiende Session.

41de Møde.

Fredagen den 10de December.

(Fortsat.)

Wessely (fortsat): Derpaa foretages nu alle disse Beregninger, trækkes fra og fordeles, og saa kommer man til Anvendelsen af de 30 pCt., som atter skulle trækkes fra, og saa viser det sig, at Gagen bliver sat ned til 1300 Rd.; men saa kommer Slutningen af § 11, hvori det staar, at den ikke kan gaae ned under 1500 Rd., og saa faaer man endelig det Resultat, at han skal have 1500 Rd. i Gage ved Universitetet. Jeg skal ikke gaae videre ind paa Betragtningen heraf, men skal gjøre opmaerkksom paa, hvorledes dette Regnestykke maa blive opgjort i Aaret 1861. I 1861 vil nemlig Professor Fenger, der nu har vaeret 12 Aar Professor ved Universitetet, rykke op til Alderstillæg, og faaer da 2,500 Rd., og det, som man ikke kan blive flog paa, er, om der saa skal skee en ny Beregning, om Bestemmelsen i § 11 er transitorisk. Der stges nemlig i Paragraphen, at „esterat Bestemmelsen om de 30 Procent er udført, skal den saaledes fremkomne Gage vaere den, der tilkommer ham ifølge hans naerwaerende Tjenstetid“, og derefter hedder det videre: „For hvert tredie Aars yderligere Tjenstetid forøges Gagen med 200 Rd., indtil den naaer 2,500 Rd.“ o. s. v. Naar altsaa 1861 kommer, skal saa Professor Fenger have 1,700 Rd. eller disse 200 Rd. i Tillæg eller skal Regningen opgjøres paany? Det synes dog at maatte vaere Meningen; thi det er jo slet ikke givet, at Professor Fenger

til den Tid ikke har faaet et Embede til, og heller ikke er det givet, om han beholder den samme Gage ved Landbohøjskolen eller om han faaer en hoelere Gage der. Alle disse Hensyn synes dog at gjøre det naevendigt, at man saa atter maa anvende § 3, og gjøre en ny Beregning og see, hvorledes den med Hensyn til Cumulationen vil stille sig. Man vil saaledes komme til det Resultat, at naar man til de 1,700 Rd. lægger 1,000 Rd., under Forudsætning af, at hans anden Gage vil blive den samme, falder der paa Universitetet et Beløb af omtrent 1,400 Rd., og Professor Fenger, der nu har faaet 1,500 Rd., vil altsaa om 3 Aar fur faae 1,400 Rd. Man vil vel altsaa ved Gagen atter komme til at anvende Slutningen af § 11, og sige: „Mindre end 1,500 Rd. kan han ikke faae“, eller ogsaa vil han, hvis man mener, at dette Anciennetetsstillæg tilkommer ham, faae 200 Rd. til, og han vil staae paa 1,700 Rd.

Jeg maa dog gjøre opmaerkksom paa, hvilket Resultatet er med Hensyn til Betalingen af det praesterede Arbeide. Professor Fenger vil da i 1861 faae 1700 Rd. som Professor ved Universitetet og 1000 Rd. ved Landbohøjskolen; dette er tilsammen 2700 Rd. Jeg troer, der er al Anledning for Professor Fenger, og det kunde maaskee ogsaa vaere hans Bligt at forsøge paa at flyde Breche i denne forvildede Lov, og sige: „Naar jeg traeder tilbage fra Landbohøjskolen, saa mister jeg 1000 Rd., men saa er jeg berettiget til som Professor at faae 2500 Rd. i Gage; jeg faaer altsaa 200 Rd. i Betaling, for at udføre Bestyrelsen af Landbohøjskolen, et Embede, som Ministeriet